

תספורת חייתית

ספר הילדים של איש התקשורת דב אלבוים "האריה הרעמתן והג'ירפה גם" הוא רגע של נחת וקסם לכם ולילדכם. בואו ללמוד מהי חברות אמת, אינדיבידואליזם ולחץ חברתי. ביקורת ספר

איילה פפירני-יניב • 15:26 • 22.07.2007

האריה הרעמתן (צילום: יח"צ)

הספר "האריה הרעמתן והג'ירפה גם", נכתב בידי דב אלבוים - סופר, מרצה למסורת ישראל, ואיש תקשורת. הכותרת שלא מתיימרת להיות שנונה ומתוחכמת, משקפת את הסיפור. השחקן הראשי הוא האריה, הנושא המדובר הוא הרעמה, ושחקנית המשנה היא הג'ירפה.

סיפור העלילה

מלך החיות הצהבהב והאנושי, המתגורר בגבעתיים, החל ביום חם ובהיר לסבול מבעייה: גירוד נוראי ברעמה שלא עבר לאחר החפיפה. הוא מגיע בדעה נחושה למספרה, ולמרות שבהמתנה לתורו הוא עד למצעד תספורות אופנתי של חיות העיר, הוא מתעקש להוריד הכל. נטול שיער הוא חוזר לביתו.

השינוי שבחזותו גורם לג'ירפה, חברתו משכבר, להתרחק ממנו. אל דאגה, הג'ירפה חסרת חוט השדרה) קצת בעייתי במקרה שלה), תחוש על בשרה את מצרבת העלבון, ותמהר לקבל נחמה בזרועות האריה, שאינו נוטר טינה. כך יבוא הכל על מקומו בשלום.

המילה

מעבר לכותרת, השפה קלילה, בהירה וחיובית. הסיפור שזור בהומור פשוט ומוצלח עבור הילדים ובחריזה רנדומלית. ניחוח של ספרי הילדות המיתולוגיים עולה מספר זה.

המראה

ספר נוח לקריאה, מלבני, וגדל אותיות. איורים ברורים בצבע ואור, מותאמים לרוח הטקסט, תוך גירוי לצחוק במקומות הנכונים. המאייר הוא האמן דיויד הול, שאייר בעבר ספרי ילדים. מעבר לציורים הגדולים, צייר בעטיפה הפנימית כרזות פרסומת

הומוריסטיות, שכוכביהן הם חיות. דוגמא אחת: בואש מרים את זנבו ו"חוטף" ריסוס בישבנו, כשהכותרת היא "מטהר אוויר, סופג ריחות חזקים במיוחד."

המסר

שני מסרים שהם אחד מטווים את קו העלילה. הראשון, הוא ללכת אחרי בחירת הלב ולא אחרי התדמית או הלחץ החברתי. בבחירה האישית וההחלטית להסתפר שעשה האריה, הוא לא נכנע ללחץ החברתי. גם הג'ירפה לומדת בדרך הקשה שבבחירה מהאריה בגלל תדמיתו שנפגעה אינה המעשה הנכון, ואכן כתב מר אלבוים בהקדשה "לנועם, בתי, לחברויות אמת."

התגובות

צחוק והנאה. שתי מילים שמתארות את תגובת כל הגילאים. החלק האהוב במיוחד היה כמובן המספרה, על שלל רעיונות התספורת הוירטואלית שסיפקה לאריה, כמו צמות למשל. גם הג'ירפה שהשתזפה יתר על המידה בשמש והפכה כתומה עם כתמים אדומים, העלתה בת צחוק על שפתי הטף.

השורה התחתונה

שאלתי את עצמי האם בחירה בחיות אלו היא מחווה לספר הקלאסי "מיץ פטל", או שמא שימוש בתת מודע של ציבור ההורים? שאולי הבחירה בזוג כה מנוגד באופיו חייבה ניגוד חיצוני מוחלט? התשובה לא ממש משנה, משום שהספר מצליח להיות כל מה שספר ילדים צריך להיות, כלומר מעביר מסר, מסקרן, ומצחיק את קהל היעד.